

Ewa Gieysztor-Szymczak

Płonka-Strumianka, gm. Łapy, woj. białostockie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 16, 15-16

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Około 3 km na S od stanowiska w Lykowem, w przełomowym odcinku Warty przeprowadzono badania sondażowe na późnopleistocenicznym stanowisku w Krzeczowie. Wystąpienie zabytków w warstwie kamieni ze śladami silnej erozji wietrznej sugeruje, że stanowisko funkcjonowało w starszej części późnego glacjału.

MICHAŁÓW, gm. Bełchatów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Ewa Niesiołowska-Sreniowska. Finansował WKZ w Piotrkowie. Piąty sezon badań. Osada /obozowisko/ kultury komornickiej, starsza faza mezolitu.

Przekopano 56 m². Wykopy zostały usytuowane od północnej i zachodniej części osady, w bezpośrednim nawiązaniu do wykopów z lat ubiegłych. W części zachodniej uchwycono już kraniec osadnictwa, co znalazło potwierdzenie w postaci zdecydowanego zanikania materiału zabytkowego. Od strony północnej stanowiska wykopy osiągały teren zniszczony przez wybieranie piasku i deflację, wobec czego prowadzenie wykopów w tym kierunku należy uznać za zakończone. Od strony wschodniej stanowisko zostało w zasadzie już przebadane w latach poprzednich. Pozostał jeszcze do sprawdzenia zasięg osadnictwa na południowym skłonie wału wydźwigniętego.

W bieżącym sezonie nie natrafiono na obiekty osadnicze. Odsłonięto pozostałą część jamy eksplorowanej w roku ubiegłym, jednakże wydaje się ona nie być związana z działalnością ludzką. Uzyskano szereg ciekawych zabytków krzemien-nych, m.in. zbrojniki, drapacze, skrobacze, rdzenie i inne.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Przewiduje się zakończenie badań w roku przyszłym.

PŁONKA-STRUMIANKA, gm. Łapy
woj. białostockie
Stanowisko 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Ewa Gieysztor-Szymczak. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Stanowisko pracowniane z okresu paleolitu schyłkowego związane z przykopalnianym przetwórstwem krzemienia.

Badania podjęto w północnej części stanowiska kontynuując prace przy rozpoczętym w poprzednim sezonie wykopie II, powiększając go o 23 m².

Ogółem wydobyto 5.761 zabytków krzemien-nych, wśród

których wydzielono około 350 narzędzi, rdzeni i form charakterystycznych z ich przygotowania, są to m.in.: 2 narzędzia nakopalniane, 1 drapacz, 4 rylce /w tym 3 nakopalniane/, 78 odłupków i łusek retuszowanych oraz 103 wióry i ich fragmenty retuszowane. Ponadto znaleziono 9 rdzeni dwupiętowych, 15 rdzeni jednopiętowych, 1 rdzeń o zmienionej orientacji oraz 7 fragmentów rdzeni. W planie zabytki grupowały się w większym skupieniu w północno-wschodnim rogu wykopu, występując przeciętnie w ilości powyżej 300 okazów w 1 m².

Całość inwentarza krzemienego posiada cechy schyłkowopaleolitycznego cyklu mazowszańskiego i tworzy najpewniej jego lokalną odmianę.

Ponadto założono 4 wykopy sondażowe o powierzchni 1 x 1 m każdy, celem uchwycenia zasięgu stanowiska. Uzyskano z nich łącznie 105 zabytków krzemienych. Materiał ten należy wiązać, podobnie jak zabytki z wykopu II, z cyklem mazowszańskim.

Surowiec krzemieny użytkowany na stanowisku jest jednorodny i w całości pochodzi z miejscowych złóż krzemienia w Krecie.

Dotychczas zbadano zaledwie niewielki fragment pracowni krzemieniarskiej. Przeprowadzone na stanowisku badania sondażowe i powierzchniowe pozwoliły dokładnie ustalić obszar zajmowany przez pracownię, który szacuje się na około 5 ha. Najlepiej zachowana jej część znajduje się w północnej stronie stanowiska, nisko, u podnóża Czerwonej Góry, tzn. w miejscu zbadanego wykopu II i w jego najbliższej okolicy.

Prace na stanowisku zakończono.

Materiały przechowywane są w PMA, po opracowaniu zostaną przekazane do MO w Białymstoku.

PRĄDOCIN, gm. Nowa Wieś Wielka
woj. bydgoskie
Stanowisko 6

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc.dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Łódzki. Pierwszy sezon badań. Obozowisko z okresu późnego paleolitu, mezolitu i schyłkowego neolitu.

Stanowisko położone jest na zwydmionym, południowym brzegu jeziora Chmielniki. W wyniku wcześniej przeprowadzonej szczegółowej inwentaryzacji powierzchniowej, na stanowisku odkryto pozostałości osadnictwa z okresów: paleolitu, mezolitu i schyłkowego neolitu.

Wykop o powierzchni 25 m² założono w zachodniej, niezniszczonej części wydmy. Odkryto w nim kilka fragmentów